

Świat do przeczytania

Plan realizacji materiału w klasie I liceum i technikum

Semestr II

Temat zajęć	Liczba godzin	Teksty kultury	Kluczowe pojęcia	Poziom podstawowy Uczeń:	Poziom ponadpodstawowy Uczeń:
<i>Na co światło rozumu...</i> Spotkanie z kulturą oświecenia					
W kręgu oświeceniowych myślicieli.	2 ZR ¹	Kartezjusz, <i>Rozprawa o metodzie</i> (fragm.), I. Kant, <i>Co to jest Oświecenie?</i> (fragm.), J. Swift, <i>Podróż Gullivera</i> (fragm.)	racjonalizm, empiryzm, wolterianizm, deizm, ateizm, encyklopedyści, utopia	– problematyzuje fragmenty tekstów filozoficznych, – rozumie pojęcia racjonalizmu i empiryzmu, potrafi je zdefiniować, – charakteryzuje postawy deisty i ateisty, – dostrzega w tekście Swifta istotę ówczesnego myślenia o świecie (fantastyka, utopia),	– rozumie, na czym polega synteza racjonalizmu i empiryzmu w filozofii Kanta, – analizuje fragment powieści Swifta: określa rolę narratora, sposób prowadzenia narracji, funkcje środków językowych,
„Cieszy wszystkich, kto słodycz z nauką podtyka / Kto wciąż upominając, bawi czytelnika” (Horacy) – rozmowa	1 F ²	Molier, <i>Świętoszek</i> , <i>Skąpiec</i>	klasycyzm, dydaktyzm, komizm: postaci, sytuacji, języka	– przypomina problematykę komedii Moliera poznanych w gimnazjum, – rozumie istotę komizmu i określa jego funkcje, – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dydaktyzm w tekście literackim, – poznaje istotę XVIII-wiecznego klasycyzmu,	– konfrontuje klasycyzm XVIII-wieczny z klasycyzmem renesansowym, – dostrzega uniwersalność tematów komedii Moliera,

¹ Zielonym kolorem wyróżnione zostały lekcje dla zakresu rozszerzonego (ZR).

² Temat fakultatywny (F).

o znanych komediach Moliera.					
„Bajka częstokroć sens moralny mieści” – w świecie bajek I. Krasickiego.	1	I. Krasicki, bajki poznane w gimnazjum, <i>Mysz i kot, Szczur i kot</i>	cechy gatunkowe bajki, alegoria, puenta, morał	– przypomina problematykę bajek poznanych w gimnazjum, – określa funkcje alegorii i dydaktyzmu w bajkach, – podaje cechy gatunkowe bajki,	– przywołuje antyczny rodowód bajki (Ezop), – odczytuje paraboliczność bajek, – odkrywa uniwersalne przesłanie bajek, – interpretuje przesłanie bajek, odnosząc je do współczesności,
Świat w krzywym zwierciadle – satyry I. Krasickiego.	2	I. Krasicki, satyry poznane w gimnazjum, np. <i>Żona modna, Do króla, Człowiek i zwierz</i> (fragm.)	cechy gatunkowe satyry, krytycyzm, dydaktyzm, ironia, perswazja	– analizuje i problematyzuje tekst satyry, – konfrontuje postawy ludzi i zwierząt przedstawione w utworze, – dostrzega funkcje środków retorycznych w satyrze,	– określa uniwersalne przesłanie satyry, – rozumie istotę zabiegów perswazyjnych w satyrze, – pisze krótki tekst, stosując językowe środki perswazji,
„Prawdziwa cnota krytyk się nie boi” – spotkanie z <i>Monachomachią</i> I. Krasickiego.	1 F (lekcja może być realizowana zamiennie z satyrami)	I. Krasicki, <i>Monachomachia</i> (fragm.)	poemat heroikomiczny, parodia, humor, ironia, sentencjonalność stylu	– formułuje problemy ukazane w utworze, – charakteryzuje postawy mnichów i zjawiska przedstawione w poemacie, – wskazuje środki językowe służące prezentowaniu postaci, – dostrzega sentencjonalność wypowiedzi narratora i interpretuje jej rolę, – dostrzega humor, patos i ironię w tekście,	– rozumie, dlaczego Krasicki posłużył się parodią eposu, czyli rodzajem zabawy literackiej, – dostrzega uniwersalność sentencjonalnych wypowiedzi narratora, – przygotowuje wypowiedź na temat roli, jaką poemat Krasickiego odegrał w walce z tradycją sarmacką, w kręgach dworu rozumianą jako synonim zacofania,

					– bierze udział w dyskusji o wartości poematu Krasickiego dla współczesnego czytelnika,
Polityka i kultura Polski XVIII-wiecznej – rozmowa o czasach rządów Stanisława Augusta Poniatowskiego.	2	I. Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> , J. Wybicki, <i>Pieśń Legionów Polskich we Włoszech (Mazurek Dąbrowskiego)</i> , I. Opacki, <i>Jak „Mazurek” Wybickiego stał się hymnem narodowym?</i> , zdjęcie Łazienek Królewskich w Warszawie	mecenat, hymn, patos, patriotyzm, Collegium Nobilium, Szkoła Rycerska, Komisja Edukacji Narodowej, Teatr Narodowy, Sejm Czteroletni, Konstytucja 3 maja, rozbiory	– dostrzega wielość polskich inicjatyw kulturalnych w dobie oświecenia, – rozumie, na czym polega mecenat, – analizuje <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> i wskazuje ówczesne postawy patriotycznej, – zna cechy hymnu jako gatunku literackiego, – konfrontuje patriotyzm oświeceniowy z jego dzisiejszym rozumieniem, – pisze list otwarty w ważnej sprawie obywatelskiej, – zna genezę <i>Mazurka Dąbrowskiego</i> , – porównuje pierwotny tekst <i>Mazurka Dąbrowskiego</i> z tekstem dzisiejszym, – wskazuje na emocje, jakie budzi w Polakach hymn narodowy,	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat inicjatyw kulturalnych w XVIII-wiecznej Polsce, – dostrzega cechy klasycyzmu w architekturze, porównując budowle XVIII-wieczne z antycznymi, – wskazuje środki kompozycyjne i językowe tworzące patos (<i>Hymn do miłości ojczyzny</i>), – porównuje formę i język <i>Hymnu do miłości ojczyzny</i> i <i>Mazurka Dąbrowskiego</i> , – dostrzega związki literatury z historią,
<i>Faust</i> J.W. Goethego – geneza dramatu i jego źródła. Rozmowa	1 ZR	J.W. Goethe, <i>Faust: część I, Księga Hioba</i> (fragm.), J. Tischner, <i>Bóle</i>	<i>faustus</i> (łac. szczęśliwy), legenda XV/XVI-wiecznego Fausta, moralitet, tragedia	– prezentuje istotne fakty z biografii Goethego, – zna genezę dramatu, – porównuje sytuację Fausta i Hioba,	– konfrontuje wypowiedź Tischnera z własną opinią o bohaterze dramatu Goethego, – dostrzega uniwersalność opowieści o Fauście –

o recepcji utworu.		<i>rozzarowanych</i> , E. Delacroix, <i>Faust</i> <i>i Mefistofeles</i>		<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje swoje wrażenia z lektury dramatu, – dostrzega cechy moralitetu w opowieści o Fauście, – określa problematykę wypowiedzi Tischnera o Fauście, 	<p>ponadczasowość pytania o możliwości poznawcze człowieka i granice ludzkiego błędzenia,</p> <ul style="list-style-type: none"> – interpretuje ilustrację E. Delacroix, – zestawia ilustrację z własnymi refleksjami o utworze Goethego,
„Dwie dusze, ach! mieszkają w moim łonie...” – dylematy Fausta. Osobowość faustyczna.	1 ZR	J.W. Goethe, <i>Faust</i> : część I, fragmenty części II: <i>Północ</i> , <i>Wielki dziedziniec pałacowy</i> , M. Fortuny y Carbó Marsal, <i>Fantazja o „Fauście”</i>	własna tożsamość, altruizm, osobowość faustyczna	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada historię Fausta, – analizuje zakład Fausta z Mefistofeilesem, – dostrzega zmagania Fausta w poszukiwaniu ziemskiego szczęścia, – interpretuje zakończenie tragedii, – definiuje termin „człowiek faustyczny”; 	– dostrzega w dziele Goethego ponadczasowe prawdy o ludzkim losie,
„Jam takie biedne, proste dziecię” – postać Małgorzaty w dziele Goethego.	1 ZR	J.W. Goethe, <i>Faust</i>	miłość, wiara, poświęcenie	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia postać Małgorzaty, – analizuje historię znajomości Małgorzaty z Faustem, – dostrzega, jak zmienia się stosunek innych bohaterów tragedii (np. brata Małgorzaty) do bohaterki, – rozumie sens sceny w więzieniu i finał losów Małgorzaty, 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia zachowanie Małgorzaty, – konfrontuje finał dramatu ze swoją oceną bohaterki,
<i>Faust</i> a tragedia klasyczna – próba	1 ZR	J.W. Goethe, <i>Faust</i>	tragedia klasyczna, metafizyka,	– analizuje kompozycję tekstu (otwarta, luźna),	– porównuje dramat z tragedią klasyczną,

konfrontacji.			niejednorodność formalna i stylistyczna, fragmentaryczność, luźna kompozycja	– określa nastrój utworu (tajemniczość, groza), – dostrzega różnorodność miejsc akcji – prezentuje złożoność psychiki bohatera utworu,	– dostrzega niejednorodność stylistyczną tekstu, m.in. patos, żart, madrygał,
O ważnych ideach XVIII-wiecznych w tekstach twórców XX wieku.	1	L. Kołakowski, <i>O wolności</i> (fragm.), W. Szymborska, <i>Głos w sprawie pornografii</i>	wolność, człowieczeństwo, determinizm, krytycyzm	– problematyzuje tekst Kołakowskiego, – rozwija myśl: „wolność w naszym świecie jest zawsze ograniczona”, – określa typ liryki i jego funkcje w wierszu Szymborskiej, – omawia sytuację przedstawioną w wierszu, – interpretuje puentę utworu w kontekście historycznym,	– konfrontuje pojęcie wolności św. Augustyna, Kanta i Kołakowskiego, – określa funkcję ironii w wierszu Szymborskiej,
<i>Miej serce i patrzaj w serce...</i>					
Spotkanie z kulturą romantyzmu: Adam Mickiewicz					
Nowe literackie emocje i przestrzenie – spotkanie ze sztuką romantyzmu.	1 + 1 F	A. Mickiewicz, <i>Trzech Budrysów</i> , C.D. Friedrich, <i>Wędrowiec nad morzem mgieł</i> , <i>Drzewo kruków</i> , L. van Beethoven, <i>IX Symfonia</i> ,	pejzaż romantyczny, natura romantyczna, symfonia, hymn, synkretyzm, ballada	– analizuje dzieło malarskie, dostrzegając w nim tendencje epoki, – wyszukuje w internecie przykłady innych dzieł malarzy romantycznych, – poznaje utwory muzyczne z epoki romantyzmu, – tworzy wypowiedź na temat wartości hymnu Unii Europejskiej, – przedstawia treść ballady Mickiewicza,	– porównuje dzieła malarskie różnych twórców, – dostrzega symbolikę interpretowanych dzieł, – formułuje hipotezę interpretacyjną ballady Mickiewicza, – podaje cechy gatunkowe ballady romantycznej na podstawie <i>Trzech Budrysów</i> ,

				<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje bohaterów ballady, – określa funkcje środków językowych służących prezentacji bohaterów, – interpretuje puentę ballady, – określa funkcje humoru w balladzie, 	
W kręgu romantycznych ballad A. Mickiewicza.	1 F	A. Mickiewicz, ballady omawiane w gimnazjum, m.in. <i>Lilie</i> , <i>Świtezianka</i> , <i>Świtez</i>	fantastyka, metafizyka romantyczny nastrój, natura romantyczna, etyka, ludowość	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia treść i problematykę ballad poznanych w gimnazjum, – prezentuje miejsca przedstawione w poznanych balladach, – dostrzega specyfikę romantycznego widzenia natury, – wskazuje ludowe inspiracje ballad, – określa nastrój ballad, – interpretuje prawdy etyczne zawarte w balladach, 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję środków językowych służących tworzeniu nastroju i budowaniu przestrzeni, – dostrzega uniwersalność prawd etycznych zawartych w balladach,
„Czucie i wiara silniej mówi do mnie / Niż mędrca szkiełko i oko” – romantyczna teoria poznania. <i>Romantyczność</i> A. Mickiewicza.	2	A. Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>	teoria poznania, racjonalizm, empiryzm, irracjonalizm, puenta, utwór programowy, spór romantyków z klasykami	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia treść ballady <i>Romantyczność</i>, – charakteryzuje postawy Karusi, Jasia, „prostoty”, starca, narratora, – interpretuje puentę ballady, – przygotowuje wypowiedź na temat romantycznej epistemologii, – rozumie istotę irracjonalizmu, 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje motto ballady, – dostrzega funkcje środków językowych w balladzie, m.in. dostrzega środki językowe służące oddaniu emocjonalności stylu wypowiedzi bohaterów, – konfrontuje postawę romantyka z postawami klasyków, – porównuje oświeceniowe

					i romantyczne metody poznawania świata,
Wizerunek romantycznego kochanka – Gustaw z IV cz. <i>Dziadów</i> A. Mickiewicza.	3	A. Mickiewicz, IV część <i>Dziadów</i> , M. Piwińska, <i>Miłość romantyczna</i>	miłość romantyczna, szaleństwo i romantyczna wrażliwość	<ul style="list-style-type: none"> – omawia okoliczności spotkania Pustelnika z Księdzem, – prezentuje treść wyznania Gustawa, – konfrontuje postawy Gustawa i Pustelnika, – określa istotę miłości romantycznej – problematyzuje wypowiedź M. Piwińskiej, – wyjaśnia, dlaczego rozumienie miłości prezentowane przez Gustawa można uznać za kontrowersyjne, 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje fakty z biografii Mickiewicza mające związek z problematyką IV cz. <i>Dziadów</i>, – dostrzega związki między II i IV częścią <i>Dziadów</i>, – konfrontuje sposób mówienia o miłości zaprezentowany w balladzie <i>Trzech Budrysów</i> i w IV części <i>Dziadów</i>, – przygotowuje głos w dyskusji na temat wrażliwości człowieka współczesnego i romantycznego,
Romantyczna podróż – sposób na poznanie własnego wnętrza, sensu życia, natury świata i Boga: <i>Sonety krymskie</i> A. Mickiewicza.	2	A. Mickiewicz, <i>Stepy akermzańskie</i> , <i>Widok gór ze stepów Kozłowa</i> , <i>Bakczysaraj</i> , A. Witkowska, [Nowatorstwo <i>Sonetów krymskich</i>] J. Stanisławski, <i>Step</i> , C.D. Friedrich, <i>Mnich nad</i>	sonet, hiperbola, orientalizm, romantyczna natura, wzniosłość, sacrum	<ul style="list-style-type: none"> – łączy fakty z biografii Mickiewicza z tematyką poznanych sonetów, – prezentuje postać Pielgrzyma, który kontaktuje się z niezwykłą, tajemniczą, symboliczną naturą, – dostrzega symbolikę podróży jako próby dotarcia do własnego wnętrza, istoty bytu i sacrum, – konfrontuje postawę Pielgrzyma z postawą Mirzy, – wskazuje wpływy orientalne w sonetach, – wyjaśnia, dlaczego cyklem 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje sonety, dostrzega funkcje zastosowanych w nich środków stylistycznych, w tym hiperboli, – wyjaśnia pojęcie wzniosłości romantycznej, – zestawia dzieła malarskie z tekstem literackim, – konfrontuje własne odczytanie sonetów z wnioskami A. Witkowskiej, – dostrzega i interpretuje sens nawiązania biblijnego

		brzegiem morza, A. Orłowski, <i>Jeździec wschodni</i> , W. Wańkiewicz, <i>Mickiewicz na Judahu skale</i>		krymskich sonetów Mickiewicz wpisuje się w nurt romantyzmu europejskiego, – przygotowuje opis przeżyć wewnętrznych wywołanych kontaktem z groźną, tajemniczą naturą,	w sonecie <i>Bakczysaraj</i> , – na podstawie analizy sonetów omawia innowacje (forma sonetu, środki językowe) wprowadzone przez Mickiewicza,
„O wieści gminna! Ty arko przymierza / między dawnymi i młodszymi laty” – rozmowa o literaturze i historii. Geneza III części <i>Dziadów</i> .	1	A. Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i> (fragm.), III część <i>Dziadów: Prolog</i> , zdjęcie budynku klasztoru bazylianów w Wilnie	powieść poetycka, proces filomatów i filaretów, powstanie listopadowe, Wielka Emigracja	– interpretuje fragment <i>Konrada Wallenroda</i> i określa, jaką rolę odgrywa poezja romantyczna w życiu narodu, – zna fakty z biografii Mickiewicza związane z genezą III części <i>Dziadów</i> , – rozumie wypowiedź więźnia w <i>Prologu</i> , – dostrzega związki między III częścią <i>Dziadów</i> a częściami II i IV,	– przygotowuje prezentację multimedialną o problematyce <i>Konrada Wallenroda</i> , – wypowiada się na temat wartości, jaką ma dla czytelnika wiedza historyczna i biograficzna wpisana w dzieło literackie,
Historyczny i symboliczny wymiar losu Polaków pod zaborem rosyjskim w III części <i>Dziadów</i> .	2	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów: Przedmowa</i> , scena I, scena III, opowiadanie Adolfa ze sceny VII, scena VIII, wypowiedź Rollisonowej ze sceny <i>Bal</i> u Senatora	misterium, psychomachia, dualizm, więzienie, martyrologia, kibitka, idea ofiary, symbolika ziarna	– dostrzega związek dramatu ze średniowiecznym misterium, – określa funkcje świata niewidzialnego i symboliki biblijnej, – analizuje postawy więźniów w scenie I, – odczytuje dosłowny i symboliczny sens idei ofiary,	– interpretując sceny martyrologiczne, odwołuje się do symboliki biblijnej, – przygotowuje dłuższe wypowiedzi interpretacyjne,
Oskarżyciel,	1	A. Mickiewicz,	despota, tyran, Herod,	– charakteryzuje postawę	– wykorzystuje treść rozmowy

sędzia i kat, czyli wizerunek Nowosilcowa w III części <i>Dziadów</i> .		III część <i>Dziadów</i> : <i>Przedmowa</i> , scena VI, scena VIII, scena <i>Bal</i> u Senatora	konformizm	Nowosilcowa na podstawie analizy wybranych scen dramatu, – konfrontuje wizerunek literacki Nowosilcowa z wiedzą historyczną o tej postaci,	diabłów do oceny postawy Senatora, – analizuje sposób mówienia Nowosilcowa i określa funkcje środków stylistycznych w budowaniu wizerunku bohatera, – omawia symboliczne sensy menueta w scenie <i>Bal</i> u Senatora,
„Daj mi rząd dusz!” – postać Konrada z III części <i>Dziadów</i> .	2	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów</i> : <i>Prolog</i> , Wielka <i>Improwizacja</i> , E. Delacroix, <i>Walka Jakuba z aniołem</i>	bohater romantyczny, tragizm, bluźnierstwo, indywidualizm, patriotyzm, wolność, prometeizm	– analizuje monolog Konrada w Wielkiej <i>Improwizacji</i> , – buduje wypowiedź o Konradzie jako poecie, – odczytuje, co sądzi Konrad o innych poetach, – ocenia plany Konrada wobec ojczyzny, – ocenia żądania Konrada skierowane do Boga, – charakteryzuje Konrada jako bohatera romantycznego,	– dostrzega analogie między biblijnym Samsonem a Konradem w <i>Prologu</i> , – wskazuje analogie między postawami Prometeusza, biblijnego Jakuba i Konrada, – definiuje prometeizm, – omawia istotę buntu Konrada i nazywa środki językowe służące prezentacji postawy bohatera, – dostrzega niejednoznaczność moralnej oceny postawy bohatera, – interpretuje zakończenie Wielkiej <i>Improwizacji</i> ,
„Panie! czymże ja jestem przed Twoim obliczem? Prochem i niczem” – postać Księdza Piotra	1	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów</i> : scena III, <i>Widzenie</i> Księdza Piotra, scena VIII, <i>Bal</i>	historiozofia, teodycea, mesjanizm	– dostrzega pokorę w postawie Księdza Piotra, – wskazuje w <i>Widzeniu</i> inspiracje biblijne, – określa analogie między historią biblijną a historią Polski,	– tworzy wypowiedź na temat genezy romantycznego mesjanizmu, – wskazuje w dramacie nawiązania do filozofii Hegla, – omawia negatywne skutki

w III części <i>Dziadów</i> .		u Senatora		– definiuje mesjanizm romantyczny,	postaw mesjanistycznych w czasach późniejszych,
„Nasz naród jak lawa” – polskie społeczeństwo w <i>Salonie warszawskim</i> III części <i>Dziadów</i> .	2	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów</i> : scena <i>Salon warszawski</i> (bez wypowiedzi Adolfa)	służalczość, konformizm, hipokryzja, patriotyzm, nonkonformizm	– prezentuje dwie grupy: przy stoliku i przy drzwiach, – analizuje rozmowy prowadzone przy stoliku i przy drzwiach, – formułuje kwestie będące przedmiotem rozmów obu grup – wypowiada się na temat relacji między dwoma grupami, – ocenia poglądy polityczne dwóch środowisk, – interpretuje słowa Wysockiego: „Nasz naród jak lawa...”,	– prezentuje charakterystyczne cechy języka i stylu wypowiedzi przedstawicieli obu środowisk, – dostrzega funkcje środków językowych wykorzystanych do budowania sensów wypowiedzi,
„Kaskada tyraństwa”, czyli wizja Rosji w <i>Ustępie</i> III części <i>Dziadów</i> .	1 + 1 F	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów</i> : <i>Ustęp, Do przyjaciół Moskali</i>	despotyzm, tyrania, totalitaryzm, wolność	– wiąże wiersz <i>Do przyjaciół Moskali</i> z biografią poety i wydarzeniami historycznymi, – odszukuje w wierszach fragmenty wskazujące na istotę rosyjskiego despotyzmu, – omawia mechanizmy funkcjonowania despotycznej władzy w Rosji carskiej,	– przygotowuje wypowiedź na temat uniwersalności mechanizmów funkcjonowania władzy despotycznej w XIX i XX wieku,
III część <i>Dziadów</i> A. Mickiewicza jako arcydramat romantyczny.	1	A. Mickiewicz, III część <i>Dziadów</i> , D. Kosiński, <i>Teatra polskie. Historie</i> (fragm.)	dramat romantyczny, misterium, plan realistyczny i metafizyczny, teatr dokumentu, teatr polityczny	– określa cechy gatunkowe dramatu romantycznego, – określa problematykę fragmentu tekstu D. Konińskiego, – uzasadnia twierdzenie, że <i>Dziady</i> są „odslonięciem	– przygotowuje prezentację zawierającą opinie o III części <i>Dziadów</i> zawarte w opracowaniach historycznoliterackich, m.in. A. Witkowskiej, A. Kowalczykowej,

				metafizycznych kulis życia narodowego”,	R. Przybylskiego, D. Siwickiej, – przygotowuje krótką prezentację na temat najważniejszych teatralnych inscenizacji <i>Dziadów</i> (dawnych i współczesnych),
Specyfika opowieści T. Konwickiego o <i>Dziadach</i> – rozmowa o <i>Lawie</i> .	1 ZR	T. Konwicki, <i>Lawa</i>	adaptacja, autorska interpretacja dzieła, montaż, kadr, aktor, scenariusz	– przygotowuje wypowiedź zawierającą ocenę adaptacji T. Konwickiego, – uzasadnia swoją ocenę filmu, – dostrzega elementy autorskiej interpretacji <i>Dziadów</i> dokonanej przez Konwickiego, m.in. powiązanie historii XIX wieku z historią XX wieku,	– przygotowuje prezentację na temat początków kinematografii i pierwszych filmów,
„ <i>Pan Tadeusz</i> – poemat pamięci”. Geneza i tło historyczne <i>Pana Tadeusza</i> . Analiza [<i>Epilogu</i>].	1	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> : [<i>Epilog</i>], T. Kwiatkowski, <i>Rozbitkowie</i>	Wielka Emigracja, prowincja, idealizacja, mitologizacja, sakralizacja, romantyczne pojęcie narodu, tożsamość narodowa	– zna genezę <i>Pana Tadeusza</i> , – analizuje [<i>Epilog</i>], odnosząc go do ówczesnej sytuacji politycznej Wielkiej Emigracji, – dostrzega w treści [<i>Epilogu</i>] zapowiedź sakralizacji i idealizacji świata przedstawionego w <i>Panu Tadeuszu</i> ,	– przygotowuje prezentację na temat: Biografia Mickiewicz w latach 1832–1855, – omawia postać narratora w [<i>Epilogu</i>], – określa funkcję środków poetyckich w [<i>Epilogu</i>], – interpretuje obraz T. Kwiatkowskiego w kontekście [<i>Epilogu</i>],
Arkadyjskie Soplicowo i przestrzeń „wiecznej polskości” w <i>Panu Tadeuszu</i>	2	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> : księga I, M. Zaleski, <i>Przyjazd gości</i>	idealizacja, ład metafizyczny, etykieta, <i>savoir vivre</i> , konwenanse, polska gościnność, mała ojczyzna	– opisuje usytuowanie i wygląd dworku w Soplicowie, – przedstawia zasady panujące w obejściu, – wyjaśnia symboliczne znaczenie zawsze otwartej	– konfrontuje zwyczaje domowe opisane w księdze I ze współczesnymi zwyczajami domowymi, – dostrzega zabiegi idealizujące w ukazaniu

A. Mickiewicza.				bramy, – opisuje wnętrze dworku w Soplicowie, – dostrzega ład i harmonię w scenie powrotu ze spaceru, – omawia przebieg uczyty, zwracając uwagę na zwyczaje i konwenanse obowiązujące przy stole, – interpretuje naukę Sędziego o grzeczności,	Soplicowskiego świata,
Szlacheckie obyczaje w <i>Panu Tadeuszu</i> .	1 + 1 F	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , ilustracje do <i>Pana Tadeusza</i> , M.K. Ogiński, <i>Pożegnanie ojczyzny</i> , F. Chopin, <i>Polonez As-dur</i> op. 53	uczciowanie, polowanie, grzybobranie, zajazd, polonez, tradycyjna obyczajowość, rytuał, gawęda	– posługuje się cytatami, aby zaprezentować zwyczaje szlacheckie, – dostrzega funkcje zabiegów językowych wykorzystanych do budowania ładu świata przedstawionego w utworze, – rozumie funkcję finałowego poloneza jako kwintesencji polskiego obyczaju,	– określa funkcje narratora i konwencji gawędy, – zna znaczenie prezentowanych obyczajów dla Mickiewiczowskiego rozumienia polskości, – porównuje dawne obyczaje ze współczesnymi,
Jacek Soplica – archetyp upadku moralnego i nawrócenia. Rozważania o polskim charakterze narodowym.	1	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , m.in. księga X, ilustracja M.E. Andriollego, <i>Spowiedź Jacka Soplicy</i>	motyw nawrócenia i przemiany, charakter narodu	– przedstawia losy Jacka Soplicy, – zna przyczyny konfliktu Sopliców z Horeszkami, – analizuje fragment [<i>Spowiedź Jacka Soplicy</i>], – wskazuje rysy narodowego charakteru Polaków na podstawie postawy Jacka Soplicy,	– konfrontuje postawy Jacka i Gustawa-Konrada, – omawia istotę przemiany obu bohaterów, – przygotowuje głos w dyskusji na temat: Jaka rolę w kulturze polskiej odgrywa motyw przemiany?
Świat bohaterów	2 + 1 F	A. Mickiewicz,	bohaterowie główni,	– charakteryzuje postawy	– przygotowuje prezentację

<i>Pana Tadeusza</i> – prezentacje.		<i>Pan Tadeusz</i> , M.E. Andriolli, ilustracje do <i>Pana Tadeusza</i> , C. Norwid, <i>Jankiel</i>	bohaterowie drugoplanowi, bohaterowie epizodyczni, narrator, rym, rytm, przerzutnie	głównych bohaterów: Tadeusza, Hrabiego, Sędziego, Gerwazego, Zosi, Telimeny, posługując się odpowiednimi cytatami, – dostrzega funkcję narratora i zabiegów językowych wykorzystanych do charakterystyki bohaterów,	postaw takich bohaterów, jak: Maciej Dobrzyński, Podkomorzy, Jankiel, Wojski, Asesor, Rejent, Płut, Ryków, – omawia funkcje tych postaci w świecie przedstawionym utworu,
Obyczaj kulinarny i jego rola w epopei A. Mickiewicza.	1 F	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , m.in. fragmenty ksiąg: I, II, IV, V, XII, fotosy z filmu A. Wajdy	chołodziec litewski, kawa, czarna polewka, półgęsek, bigos, szparagi, ryby, rosół staropolski, barszcz królewski	– podaje nazwy potraw pojawiających się w epopei, – analizuje język eposu, dostrzegając funkcje środków stylistycznych w opisach potraw, – omawia funkcje rytuałów związanych z przygotowaniem posiłków, – przygotowuje ustną wypowiedź, zachęcającą kolegów do zjedzenia ulubionej potrawy,	– inscenizuje przedstawiony w <i>Panu Tadeuszu</i> zwyczaj parzenia kawy, – uzasadnia funkcję opisów odwołujących się do zmysłów (węchu, smaku, wzroku itp.),
Piękno odchodzącego świata – obrazy natury i ich funkcje w <i>Panu Tadeuszu</i> .	2	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , fragmenty ksiąg: III, IV, VIII, XI, J. Chelmoński, <i>Zachód słońca – Jezioro Świtez</i>	gaj, puszcza, matecznik, zachód słońca, wiosna, drzewa, burza, niebo, panteizm, personifikacja	– prezentuje obrazy natury, wykorzystując cytaty z epopei, – dostrzega funkcje środków językowych w budowaniu opisów natury, – omawia relacje między człowiekiem i naturą w dziele Mickiewicza, – rozumie, na czym polega panteizm wyrażony w utworze,	– konfrontuje opisy natury w <i>Panu Tadeuszu</i> z opisami natury w utworach Kochanowskiego, – prezentuje opinie S. Pigonia o świecie natury w <i>Panu Tadeuszu</i> (na podstawie przedmowy do: <i>Pan Tadeusz</i> , Ossolineum, seria BN),
Mrówki, muchy... – humorystyczne	1 F	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> ,	humor, emocjonalność stylu, onomatopeje,	– analizuje fragmenty utworu, – omawia funkcje środków	– sporządza zapis wersyfikacyjny fragmentu

detale w <i>Panu Tadeuszu</i> i ich funkcje.		fragmenty z podręcznika	nagromadzenie czasowników, wyliczenia	językowych, – dostrzega elementy komiczne i określa ich funkcje,	tekstu, zaznaczając rymy i średniówkę,
<i>Pan Tadeusz</i> – klasyczna epepeja?	1	A. Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> , C. Norwid, <i>Myśli</i> , M. Janion, <i>Zmierzch paradygmatu</i> (fragm.)	synkretyzm, inwokacja, epepeja romantyczna, gra konwencjami, patos, humor, poemat heroikomiczny	– dostrzega niejednorodność gatunkową utworu, – określa funkcje patosu i humoru w analizowanych fragmentach utworu, – poznaje dygresyjność i swobodę narracyjną dzieła, – rozumie, jaką funkcje pełni język poetycki w tworzeniu wizji świata przedstawionego w utworze, – wyjaśnia pojęcia: tyrteizm, martyrologia, mesjanizm,	– podaje cechy gatunkowe eposu homeryckiego i poematu heroikomicznego, konfrontując je z dziełem Mickiewicza, – określa problematykę tekstu M. Janion, – przygotowuje wypowiedź na temat „kanonu romantycznego”, o którym mowa w tekście M. Janion
Współczesne literackie inspiracje dziełem A. Mickiewicza – analiza fragmentu poematu T. Różyckiego <i>Dwanaście stacji</i> .	1 ZR	T. Różycki, <i>Dwanaście stacji</i> (fragm.)	geneza poematu, humor, ironia, prozaizmy, wyliczenia	– prezentuje narratora fragmentu, – dostrzega środki językowe zastosowane w tekście, – określa, jak jest funkcja środków poetyckich w budowaniu wizji świata przedstawionego w utworze,	– przygotowuje prezentację na temat twórczości T. Różyckiego i problematyki <i>Dwunastu stacji</i> ,
Wartości ekranizacji <i>Pana Tadeusza</i> – rozmowa o filmie A. Wajdy.	1 ZR	<i>Pan Tadeusz</i> , reż. A. Wajda	adaptacja, muzyka filmowa, kreacje aktorskie	– konfrontuje tekst Mickiewicza z obrazami filmowymi, – ocenia muzykę filmową, – formułuje opinie o grze aktorskiej,	– przygotowuje pisemną ocenę filmu,
Dialog z romantyczną tradycją w sztuce	1 ZR	B.W. Linke, <i>Autobus</i> , W. Gombrowicz,	„realizm metaforyczny”, deformacja, groteska,	– analizuje obraz, dostrzegając deformację postaci i jej funkcję, – opisuje tło obrazu,	– prezentuje genezę <i>Trans-Atlantyku</i> , – sporządza uogólniającą

dawnej i współczesnej.		<i>Trans-Atlantyk</i> (fragm.), A. Fredro, <i>Zemsta</i> (fragm.)	charakter narodowy, stereotypy narodowe	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę połączenia realizmu i metafory, – określa, kim jest narrator we fragmencie utworu Gombrowicza, – analizuje język powieści Gombrowicza, dostrzega środki poetyckie i ich funkcję, – porównuje opinie o Polakach wyrażane przez Fredrę w <i>Zemście</i> oraz przez narratora <i>Trans-Atlantyku</i> i Cieciszowskiego, 	<p>opinię o Polakach na podstawie fragmentu tekstu Gombrowicza,</p> <ul style="list-style-type: none"> – porównuje cechy narodowe Polaków w <i>Panu Tadeuszu</i>, <i>Zemście</i> oraz <i>Trans-Atlantyku</i>, – dostrzega mity narodowe i stereotypy, – wypowiada swoje opinie o współczesnych Polakach, – przygotowuje wypowiedź na temat funkcji zbiorowej pamięci w kształtowaniu świadomości narodowej,
<p><i>Jednak zostanie po mnie ta siła fatalna...</i></p> <p>Spotkanie z kulturą romantyzmu: Juliusz Słowacki, Zygmunt Krasiński</p>					
Melancholia – źródło cierpienia czy droga do głębszego poznania?	1	J. Keats, <i>Oda do melancholii</i> , S. Barańczak, „ <i>Gdybym mógł tak nieprzerwanie</i> ” (fragm.) T. Géricault, <i>Tratwa Meduzy</i> , <i>Rozbitek</i>	melancholia – romantyczne odczuwanie świata, poemat, oda	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat bohaterów obrazów Géricaulta i natury przedstawionej na obrazach, – określa nastrój ody Keatsa, dostrzega środki poetyckie służące budowie nastroju, – wyjaśnia funkcję zwrotów do adresata w wierszu J. Keatsa, – precyzuje, jak rozumie melancholię w odzie Keatsa, 	– konfrontuje własne odczytanie ody J. Keatsa z uwagami S. Barańczaka,
Liryczne wyznania Słowackiego w kontekście listów poety do	2	J. Słowacki, <i>Rozłączenie</i> , <i>Hymn</i> , <i>Testament mój</i> (do wyboru) <i>Listy do matki</i>	epistolografia romantyczna, akt komunikacji i jego składniki, hymn, poetycki testament,	<ul style="list-style-type: none"> – kreśli portret psychologiczny Słowackiego na podstawie fragmentów listów do matki, – analizuje język poety w listach, – redaguje krótki list 	– porównuje stylistykę listu romantycznego ze współczesnymi sposobami komunikacji, – wykorzystuje analizowane

matki.		(fragm.)	„kompleks Mickiewicza”	romantyczny, – charakteryzuje „ja” i „ty” liryczne w wierszu <i>Rozłączenie</i> , – przedstawia przestrzenie opisane w wierszach i środki stylistyczne służące ich prezentacji, – charakteryzuje sytuację egzystencjalną pielgrzyma z <i>Hymnu</i> , – dostrzega elementy autobiograficzne w wierszu <i>Testament mój</i> ,	listy do interpretacji wierszy poety, – porównuje <i>Hymn</i> Słowackiego z <i>Pieśnią XXV</i> Kochanowskiego, – interpretuje puentę wiersza <i>Testament mój</i> w odniesieniu do czytelników XIX-wiecznych i współczesnych,
Wielkie monologi romantyczne – Wielka <i>Improwizacja</i> i monolog Kordiana na Mont Blanc.	2	A. Mickiewicz <i>Wielka Improwizacja</i> , J. Słowacki, <i>Kordian</i> (fragmenty monologu na szczycie Mont Blanc)	monolog romantyczny, patos, indywidualizm, emocjonalność stylu, dandyzm, winkelriedyzm, polemika z Mickiewiczem	– określa problematykę Wielkiej <i>Improwizacji</i> , – analizuje wypowiedź Kordiana na Mont Blanc, – opisuje przestrzeń wypowiedzi, wskazuje jej symboliczne sensory, – omawia emocje Kordiana, – dostrzega funkcje środków stylistycznych w fragmencie, – redaguje własne monologi, różnicując środki językowe zgodnie z intencją wypowiedzi	– wyjaśnia ideę winkelriedyzmu w kontekście samodzielnie zebranych na ten temat wiadomości, – konfrontuje postawy Konrada i Kordiana, – porównuje dwa romantyczne monologi i formułuje wnioski, – omawia istotę polemiki Słowackiego z Mickiewiczem,
Poeta, poezja i historia w <i>Grobie Agamemnona</i> Juliusza Słowackiego.	1	J. Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i> (fragm.), M. Kalinowska, <i>Słowackiego greckie sny o</i>	„dusza anielska”, „czerep rubaszny”, „paw i papuga narodów”, tradycja sarmacka, pamflet, poemat dygresyjny,	– zna genezę <i>Grobu Agamemnona</i> , – określa nastrój wiersza, – omawia sytuację poety ukazaną w wierszu, – prezentują funkcję odwołań do	– omawia funkcję środków stylistycznych (m.in. wykrzyknień, pytań retorycznych, powtórzeń) w wierszu, – określa dosłowne

		<i>Polsce</i> (fragm.), J.-L. David, <i>Leonidas pod Termopilami</i> , zdjęcie posągu Leonidasa	aktywizm	dwóch wydarzeń z historii starożytnej Grecji, – wyjaśnia metafory: „dusza anielska”, „czerep rubaszny”, „paw i papuga narodów”, – precyzuje ocenę Polski i Polaków zawartą w wierszu,	i przerośnięte znaczenie motywu mogiły, – konfrontuje opinię Słowackiego o Polsce i Polakach z własnymi opiniami o Polakach i Polsce współczesnej, – określa problematykę tekstu M. Kalinowskiej,
„Temu narodowi stwórzmy dygnitarzy” – analiza <i>Przygotowania Kordiana</i> Juliusza Słowackiego.	1 F (lekcja realizowana, jeśli dramat jest omawiany w całości)	J. Słowacki, <i>Kordian: Przygotowanie</i>	realny i metafizyczny sensy dziejów, ironia romantyczna, tradycja racjonalistyczna, legalistyczna	– omawia miejsce zdarzeń, czas i scenerię dramatu, – charakteryzuje postawy: Chłopickiego, Czartoryskiego, Niemcewicza, Skrzyneckiego i Krukowieckiego, – formułuje przyczyny upadku powstania ukazane w <i>Przygotowaniu</i> ,	– wyjaśnia, jaką funkcję pełnią postaci metafizyczne w <i>Przygotowaniu</i> ,
„Boże! Zdejm z mego serca jaskółczy niepokój” – wizerunek Kordiana w akcie I i II dramatu J. Słowackiego.	2 F (lekcja realizowana, jeśli dramat jest omawiany w całości)	J. Słowacki, <i>Kordian: akt I, akt II</i>	biografia romantycznego młodzińca, choroba wieku, osobowość neurotyczna, „zatrucie” literaturą, studium dojrzewania, indywidualizm	– wyjaśnia genezę imienia bohatera, – charakteryzuje Kordiana na podstawie aktu I, – omawia relacje Kordiana z Laurą, – wyjaśnia, jaką funkcję w życiu bohatera pełni Grzegorz, – omawia doświadczenia Kordiana zdobyte w podróżach i ich wpływ na dojrzewanie bohatera,	– ocenia postawę Kordiana, dostrzegając w nim człowieka „czującego”, – prezentuje Kordiana jako osobę neurotyczną, – dostrzega ironię romantyczną w scenie z papieżem i określa jej funkcję, – konfrontuje doświadczenia życiowe Kordiana z doświadczeniami współczesnych młodych ludzi,
„Jam carów	2	J. Słowacki,	kolizja tragiczna,	– przedstawia nastroje panujące	– określa problematykę tekstu

morderca” – Kordian w akcie III dramatu J. Słowackiego.		<i>Kordian</i> : akt III, M. Inglot, [<i>Kordian – imperatyw wolności</i>], J. Malczewski, <i>Do sławy</i>	tragizm romantyczny, motyw światła, aktywizm	przed koronacją cara na króla Polski, – charakteryzuje stanowisko Prezesa, – omawia postawę Kordiana przed głosowaniem i po nim, – omawia zachowanie Kordiana w szpitalu wariatów i jego rozmowy z Doktorem, – interpretuje zakończenie dramatu,	M. Inglota, – konfrontuje działania Kordiana z działaniami mitycznego Syzyfa, – wyjaśnia symbolikę motywu światła w scenie wędrówki Kordiana do sypialni cara, – wyjaśnia istotę romantycznego aktywizmu, – pisze rozprawkę na temat: Czy szczytne idee usprawiedliwiają zbrodnię?,
Recenzja, czyli subiektywna ocena wybranego dzieła kultury.	2 F	<i>Kordian</i> , spektakl w reż. A. Hanuszkiewicza, Teatr Narodowy 1970, <i>Lawa</i> , reż. T. Konwickiego (kasety wideo lub DVD)	reżyser, scenariusz, aktorzy, muzyka, scenografia, cechy recenzji	– podaje podstawowe informacje o spektaklu (filmie), – syntetycznie ujmuje problematykę filmu i spektaklu, – omawia poszczególne elementy spektaklu (filmu), – analizuje koncepcję reżysera, – formułuje ogólną ocenę dzieła, – przedstawia indywidualne wrażenia i odczucia dotyczące spektaklu i filmu,	– konfrontuje własne opinie z opiniami innych recenzentów, wnioskuje, – ma świadomość doboru środków językowych charakterystycznych dla recenzji i określa ich funkcje,
J. Słowacki o różnych formach obyczajowości romantycznej – analiza fragmentów <i>Fantazego</i> .	2 ZR	J. Słowacki, <i>Fantazy</i> : fragmenty z podręcznika, zdjęcia z przedstawień <i>Fantazego</i> , W. Borowy, <i>Uwagi</i>	idealizm romantyczny, miłość romantyczna, romantyczna egzaltacja, parodia, dramat romantyczny, ironia romantyczna, ogród francuski i angielski	– odtwarza wygląd ogrodu Respektów, zwracając uwagę na sztuczność zabiegów hrabiny, – dostrzega funkcję środków stylistycznych w wykreowaniu wizji ogrodu, – porównuje ogród hrabiny z ogrodem w Soplicowie, – analizuje wypowiedź hrabiego	– problematyzuje tekst W. Borowego, – omawia styl mówienia hrabiego Respekta i wpływ tego stylu na kształtowanie wizerunku bohatera, – dostrzega funkcje ironii romantycznej w tekście, – podaje argumenty

		o „Fantazym” (fragm.)		Respekta o przeszłości jego rodziny (typowej rodziny szlacheckiej), – charakteryzuje postawy Dianny i Fantazego, – omawia polemikę Słowackiego z romantycznym wzorcem miłości,	przemawiające za uznaniem <i>Fantazego</i> za rozrachunek J. Słowackiego z dramatem romantycznym,
Hrabia Henryk – poeta romantyczny?	1 + 1 F ZR	Z. Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i> : fragmenty z podręcznika	egotyzm, idea poetyzacji życia	– omawia relacje między Mężem, Żoną i Dziewicą, – opisuje wygląd Dziewicy widzianej przez Żonę i przez Męża, – wyjaśnia przyczyny różnic w sposobie postrzegania Dziewicy, – interpretuje zakończenie wędrówki Męża z Dziewicą, – wyjaśnia symbolikę postaci Dziewicy,	– przedstawia biografię Krasińskiego, – interpretuje wstęp do części I dramatu, – interpretuje słowa Anioła Stróża: „Wracaj do domu i kochaj dziecię swoje”, – porównuje postać hrabiego Henryka z innymi poetami z dzieł romantycznych,
<i>Nie-Boska komedia</i> – dramat historiozoficzny.	2 + 1 F ZR	Z. Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i> : część III, część IV, M. Janion, [<i>Krasińskiego wizja rewolucji</i>]	historiozofia, utopia społeczna, prowidencjalizm, filozofia Hegla, opis bibliograficzny	– charakteryzuje przedstawicieli obozu rewolucjonistów i arystokratów, – przedstawia racje rewolucjonistów i arystokratów, analizując rozmowę Pankracego z Henrykiem, – omawia nastrój panujący w obozie rewolucjonistów, – dostrzega motywy szatańskie i ich znaczenia dla wymowy utworu,	– omawia związki dramatu z dziełem Dantego, – wskazuje na rolę środków językowych w budowaniu wizji i klimatu rewolucji, – wykorzystuje poglądy filozoficzne Hegla do interpretacji dramatu, – określa problematykę tekstu M. Janion,

				– interpretuje scenę kończącą dramat,	
Odpowiednie dać rzeczy słowo...					
Spotkanie z kulturą późnego romantyzmu: Cyprian Norwid					
Cyprian Norwid o ojczyźnie i patriotyzmie – analiza liryków: <i>Moja piosnka [III]</i> , <i>Moja ojczyzna</i> , <i>Język-ojczysty</i> w kontekście listu poety do Michaliny Zalewskiej.	3	C. Norwid, <i>Moja piosnka [III]</i> , <i>Moja ojczyzna</i> , <i>Język-ojczysty</i> , <i>List do Michaliny Zalewskiej</i> , Jan Paweł II, <i>Pamięć i tożsamość</i> (fragm.), A. Grottger, <i>Pożegnanie powstańca</i> , J. Palik, W. Górka, <i>Strajk w Stoczni Gdańskiej</i> (fotografie)	idealizacja, sakralizacja, tradycja, tradycyjny polski indywidualizm, kosmopolityzm, tożsamość kulturalna i historyczna, patriotyzm, filozofia personalistyczna, paraboliczność, elipsa, przemilczenie	– analizuje wiersz <i>Moja piosnka [III]</i> , – rekonstruuje wizję kraju wyłaniającą się z utworu Norwida, – omawia rolę środków językowych służących idealizacji i sakralizacji kraju, – prezentuje postawy rodaków, na które wskazuje poeta, – przedstawia wizję ojczyzny wyłaniającą się z wiersza <i>Moja ojczyzna</i> , – dostrzega różnicę między Norwidowskim rozumieniem ojczyzny a tym, które zawarte jest w <i>Panu Tadeuszu</i> , – przedstawia wizję patriotyzmu na podstawie wiersza <i>Język-ojczysty</i> , – analizuje obraz A. Grottgera, – wypisuje tezy z listu Norwida do M. Zalewskiej, – omawia rozumienie patriotyzmu zawarte we fragmencie <i>Pamięci i tożsamości</i> Jana Pawła II,	– przedstawia wyniki ankiety przeprowadzonej wśród rówieśników na temat rozumienia słowa „ojczyzna”, – wyjaśnia, jakie rozumienie ojczyzny pojawia się w działach Mickiewicza, – konfrontuje Norwidowskie rozumienie ojczyzny z wizjami Mickiewicza i Słowackiego, – prezentuje tezy Jana Pawła II zawarte we fragmentach <i>Pamięci i tożsamości</i> , – porównuje dawne i współczesne rozumienie patriotyzmu, – wyjaśnia sens Norwidowskich myśli o Polakach zawartych w liście, – konfrontuje sądy Norwida ze swoją opinią o współczesnych Polakach, – wypowiada się na temat oryginalności poetyki Norwida, – sporządza opis

				– poznaje zasady sporządzania opisu bibliograficznego,	bibliograficzny trzech opracowań historycznoliterackich dotyczących romantyzmu,
„Kształtem miłości piękno jest...” – Norwidowskie rozważania o sensie i celu sztuki w <i>Promethidionie</i> .	1	C. Norwid, <i>Promethidion</i> (fragm.), A. Witkowska, <i>Sztuka i rzeczywistość</i> (fragm.)	mit prometejski, kalokagatia, użyteczność	– interpretuje tytuł poematu Norwida, – omawia opisane w tekście relacje między Bogiem i człowiekiem, – konfrontuje zawartą w poemacie ideę piękna z antyczną ideą kalokagatii, – omawia przedstawione w tekście opinie o polskiej sztuce, – dostrzega sens idei użyteczności,	– interpretuje słowa: „Bo piękno na to jest, by zachwycało / Do pracy – praca, by się zmartwychwstało”, – wyjaśnia funkcje nawiązań do frazeologii biblijnej, – porównuje funkcje motywu zmartwychwstania w <i>Promethidionie</i> Norwida i <i>Dziadach</i> Mickiewicza,
„Odpowiednie dać rzeczy słowo” – szkic interpretacyjny wybranego liryku C. Norwida.	2	C. Norwid, <i>Za wstęp (Ogólniki)</i> , <i>Ostatni despotyzm</i> , <i>Fraszka (!)</i> [II], M. Głowiński, <i>Odpowiednie dać rzeczy słowo</i> (fragm.)	<i>logos</i> , aforyzm, ironia Norwidowska, despotyzm, nepotyzm, szkic interpretacyjny, dygresja	– odczytuje sensy analizowanych wierszy, – poznaje zasady pisania szkicu interpretacyjnego, – wybiera wiersz do analizy, – formułuje hipotezę interpretacyjną, – analizuje wybrany utwór, – proponuje konteksty interpretacyjne.	– przedstawia tezy zawarte w tekście M. Głowińskiego, – analizuje wybrany wiersz, dostrzega funkcję środków poetyckich wykorzystanych w utworze, – w projekcie szkicu stosuje terminologię z zakresu poetyki.

Powtórzenia, sprawdziany i prace klasowe

Powtórzenie wiadomości i umiejętności związanych z kulturą oświecenia i romantyzmu – 2 godz.

Sprawdzian wiadomości i umiejętności z powtarzanego zakresu – 1 godz.

Praca klasowa z omówieniem: rozprawka (poziom podstawowy) – 3 godz.

Praca klasowa z omówieniem: szkic interpretacyjny (poziom rozszerzony) – 3 godz. ZR

Kształcenie w zakresie podstawowym – 4 godz. tygodniowo (ok. 68 godz., w tym 14 godz. fakultatywnych i 6 godz. przeznaczonych na powtórzenia i sprawdziany).

Kształcenie w zakresie rozszerzonym – dodatkowo 1 godz. tygodniowo (ok. 68 godz. + 17 godz.).

Opracowała *Maria Bartnicka*